

rażnie powiada umiarkowane; pojęcie to trzeba zaś indywidualizować bo co dla jednego jest „umiarkowane” dla słabszego organizmu może być wielce szkodliwym; używanie napojów alkoholycznych n. p. wina i piwa szkodliwie odbijało się na zdrowiu.

Fanatycy wstrzemięliwości uważają za lekką podnieję jaką powoduje n. p. kieliszek wina, za zgubną dla organizmu, zamykają oczy na daleko silniejsze podnieci nerwowe wypływające z użycia kawy, herbaty, z palenia tytoniu... Pp. abstynenci zastrzegają się wogóle tak przeciw wszelkim „podnieciom” nerwowym, jakby ideałem życia było jakieś wegetowanie roślin nie a nie odczuwanie silne i wszechstronne wrażeń.

Rozpatrzmy tutaj, na podstawie danych naukowych, kwestję abstynencji i umiarkowania. Sprawa używania napojów alkoholycznych i sprawa nadużywania trunków czyli alkoholizmu — to bardzo skomplikowane sprawy.

Otrzymała ilość konsumowanego przez ludność alkoholu, fakt, że napoje spirytusowe znane są od najdawniejszych czasów i używane na całej kuli ziemskiej — spowodowały uczonych oddawaną do badań nad źródłami nadużywanego rozpowszechnienia tych trunków, które coraz liczniejszych znajdują konsumentów.

Co wpływa na takie rozpowszechnienie alkoholu? Oto: 1) Materyjalna niedza — ze- rokich warstw ludności i wiara tych właśnie najuboższych sfer, że alkohol przynosi im ulgę; 2) Napoje spirytusowe za- spakajają głęboko tkwiącą w naturze ludzkiej potrzebę chwilowych podnieci nerwo- wych; 3) Szereg badań naukowych wykazał, że alkohol, użyty w mierze i pod pe- wnymi warunkami, uchodzić może za środek pożyteczny; 4) Alkohol znajduje w przemyśle bardzo szerokie zastosowanie; 5) A wreszcie, alkohol i napoje alkoholi- czne, wysoko opodatkowane, przedstawia- ją dla państwowych poważne źródło dochodów — i mają z tego względu za- pełniającą protekcję rządową.

Napoje spirytusowe, przeznaczone do konsumpcji, zawierają mniej więcej taki procent alkoholu:

piwo (leżak)	na 1 litr	20 — 58 gr.
porter i „ale”	14 — 78 „
wino białe i czerw.	78 — 80 „
wina południowe	80 — 170 „
wódki i likiery	200 — 590 „

Jeżeli w artykule niniejszym spróbujemy określić granice, w których spożycie alko- holu nie sprzeciwia się higienie, to z sa- mego postawienia kwestyi wynika już, co uważamy za przesadzone, co i wyklucza- my z dyskusji. Kłopotliwie dba o zdrowie społeczeństwa, musi występować jak naj- energiczniej przeciw nadużyciu alko- holu, które pociąga za sobą chorobowe zm- ainy najwęższych organów: nerek, ser- ca, wątroby i żołądka. Prócz tego działa nadużycie alkoholu ogromnie szkodliwie na cały system nerwowy i na mózg, skut- kiem czego słabnie intelekt jednostki, za- traca się zdolność do krytycznego przy- mowywania wrażeń zewnętrznych i słabnie pamięć. Chorobliwie skutki zależą od za- sobu sił, jakimi rozporządza dane indy- widuum, spożywające alkohol, nie można więc tworzyć reguł dla wszystkich; rów- nież i nauka nie zakończyła wcale swych badań co do stopnia szkodliwości alko- holu i nie doszła do jednolitych w tej mie- rze rezultatów, jakkolwiek zwolennicy bez- względnej wstrzemięliwości nieraz chcą nam narzucić to przekonanie.

Dlatego też od dłuższego czasu stoi o- tworem pytanie: co należy polecać, umiar- kowanie w spożywaniu alkoholu, czy też zupełną abstynencję?

Rozstrzygnięcie tego pytania jest kwe- styją niezmiernie ważną, gdyż chodzi tu nie tylko o zdrowie, ale i o olbrzymie ma- teryalne interesy — o miliony wartości, reprezentujące gałęzie przemysłu — w- rzeście o odwieczne, głęboko z-ko- rzonione zwyczaje, które ustawodawca — abstynent za jednym zamachem chciałby wyrwać z życia naszego. Zastanówmy się więc w pierwszej linii nad postawioną teoryą „zu- pełnej wstrzemięliwości”.

Apostołowie absolutnej abstynencji twierdzą, że alkohol należy do najszybszych trucizn, działających na serce i nerwy, oraz, że najmniejsze nawet dawki alko- holu, jakkolwiek początkowo prawie nieza- szkodliwe, zawsze jednak działają ogromnie

szkodliwie. Twierdzą oni dalej, że rzecz tę skonstruowano w organizmie dzieci i u dorosłych, i to nie tylko u nałogowych pi- jaków, lecz i u takich, którzy tylko umiar- kowanie używają alkoholu. — W do- godzeniach swych dochodzą nawet do wnio- sku, że (jak n. p. prof. Dybowski) umiar- kowane spożywanie alkoholu szkodliwe jest od zdecydowanego nałogu pijalstwa; u pijaka bowiem skutki rychło i w ca- łej sile się okazują i mogą być zatem energicznie zwalczane, u tego zaś, który umiarkowanie zżywa alkohol, trucizna ta cichaczem wkłada się do organizmu i w nim korzenie zapuszcza tak, że wyleczenie staje się prawie niemożliwym lub wielce trudnem.

Interesującym jest pojęcie abstynency- stów o tem „umiarkowanym spożywaniu” alkoholu. Z jednej strony — dowodzą oni — „pojęcie to jest ogromnie elastyczne, „u- miarkowanie” bowiem zależy zupełnie od uznania danego osobnika; z drugiej zaś strony — dodają — nie ma pijak nigdy na tyle silnej woli, aby utrzymać się w zakreślonych granicach. Twierdzenia to- uego warunkowo prawdziwe. Istotnym błę- dem w argumentacji abstynencystów jest to, że zacytując nie uwzględniają w żęciu osobnika, używającego w danej chwi- li alkoholu umiarkowanie, faktu, że ten o- sobnik poprzednio był nałogowym nieu- miarkowanym pijakiem i wywołał u sie- bie chorobę. Osób takich, a na takie zwy- kle prowadzą się abstynencyści, za przy- kład brać nie można, bo nie są one nor- malne.

Jako egzemplarze dowodowe mogą nam służyć tylko takie jednostki, które zawsze, przez całe życie, rzeczywiście umiarkowa- nie używają i używały alkoholu, to zna- czy jednostki, które ponad pewną oзначи-oną a nieszkodliwą ilość nigdy więcej nie konsumowały. Wszak istnieją liczni ludzie, którzy mimo to, że spożywają pewną ilość napojów spirytusowych, żyją zupełnie u- miarkowanie. (Dok. nast.)

Przenumerata „Nowin” wynosi:	
W Krakowie miesięcznie	1 K 40 h
Na prowincji	1 K 50 h

Kwiat na bagnisku.

NOVELA WIEJERSKA

przez

14) FRANCISZKA HERCZGA.

Jurisics ukradkiem obserwował wciąż Jessi i naraz wsunął rękę pod jej ramię. Zapinała właśnie rękawiczki i przycisnęła zlekka do siebie rękę młodzieńca; twarz jej zaś miała w tej chwili wyraz niesko- nczonoego zadowolenia. Dotąd nie wymówi- lesze ani słowa o miłości, a mimo to Jurisics czuł, że ta dziewczyna jest całko- wicie jego własnością bezpodzielną ze wszy- stkiem, co w niej było — z temi delika- tnie wyjętymi, w wietrze lekko opierz- chniętymi ustami, z tym spokojnym, ci- chym uśmiechem, z tym popielatym, zrę- czynym kaftanikiem i angielskimi, na gu- ziczki zapiętymi buciakami. Może, jeśli że- chce, zatrzymał ją dla siebie, albo też o- depchnął...

Długo przechadzał się tak wśród pól i winnic, może przeszło godzinę. Bardzo nie- wiele zaledwie mówił do siebie a i wtedy nagle, kiedy rozmawiał, czynili to gło- sem przyczynionym, współszepem. Naszło

ich owo obezwładnienie rozkoszne, które przypisujemy zazwyczaj powiewom wi- szniego powietrza Jessi nigdy jeszcze w życiu nie wchodziła na góry. Pragnęła do- stać się na szczyt, bo wyobraziła sobie, że z tamtej strony góry, jak poza festal- ną kulisa, ujrzy jakieś nieznane sobie, zdu- miewające rzeczy. Dostawszy się tam wsza- kże, zobaczyła znów tylko góry i doliny, poza nim dalej znów góry — a to nie budziło w niej osobliwego zająca... Około południa wrócił napowrót do miasteczka. Ciekawa gospodyni stała przed drzwia- mi obrazy i jak się zdało, dawała jakie- mus dobrduszenie wyglądającemu panu o- bciśnieniu. Kiedy kobieta dojrzała młodą parę, podniosła dłoń do czoła, przysiała jej oczy, pan ów tymczasem, z kapelu- szem w ręku, poszedł do Jurisica.

— Że też nareszcie udało mi się o- zdukać pana, panie Jurisics... Moje mnie so- bie nie pamiętasz? Jestem Bérés... Władysław Bérés... Czy pan mnie sobie nie przypominasz? Byłem zajęty kiedyś w sklepie pańskiego dziadka...

Jurisics przypomniał sobie pocziwio- jakiegoś subiekta handlowego, na którego tarczku niedawno wyprawiał gimnastyczne har- ce, kiedy latem spędział po dwa i trzy tygodnie w domu dziadka.

Podał mu rękę, a Bérés zawiądując go na przedce, że przed osmnastu mniej wię- ciej laty osiadł tutaj i założył tu sobie sklep żelaznych towarów. Powiedział mu rów- nież, że z gazet dowiedział się, jak cięż- kie dotknął Jurisica i dziwił się niezmiernie, że „panicz” już się ożenił.

Tu musiała Jessi złoczyć uprzejmy u- kłon.

Daremnie Jurisics usiłował wymówić się, trzeba było koniecznie zejść do Bérésów, aby tam doczekać się odejścia statku. Do- szła tak wśród rozmowy do domu poma- lowanego z zewnątrz olejną farbą, który z bielułkami swemi frankami u prze- rzystych, czysciutkich okien, z uroczyście umieszczonymi dziedzińcem, był istnym obra- zem mieszczańskiego dostępu.

W domu przyjęła ich przystojna, choć nieco zbyt korpulentna kobieta i młoda dziewczynka, podłutek jeszcze, uderzająco podobna do matki. Paniąka poczułowa w rękę Jessi, pani zaś z całą uprzejmo- ścią zagniała ją do zejścia palatnica i ka- pelusza; Jurisics zobaczył, że tu nie dadzą im się wykręcić od obiadu.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Ponczochy damskie i dzieciinne jak również rękawiczki jedwabne, nieiane i skórkowe,

POLECIA

STEFAN PORĘBSKI i Ska ulica Grodzka Nr. 2.

Echa burzy.

Pod adresem władz sanitarnych. — Niedola biedaków.

Niegadajna burza dała się bardzo we znaki ludziom ubogim, mieszkającym w suterenach, które w wielu ulicach, zostały zalane wodą. Mieszkańka te, które już w normalnych warunkach trudno nazwać było zdrowymi, są obecnie w najwyższym stopniu niehygieniczne i mogą stać się niedzielnymi chorob.

Specjalnie zwracamy uwagę władzom sanitarnym na kamienice przy ul. Zaczucie 1. 5 i 7. W suterenach tego ogromnego gmachu (należącego ongi do p. Przeworskiego, obecnie do hamburskiego Niemca Ollendorfa) mieszka około 100 ludzi, w czym ze 30 dzieci. Skutkiem wadliwej budowy kanału, który woda wysysała, wszystkie sutereny zalana woda na metr wysoko. Mieszkańcy, brudząc po pas w brudnej wodzie, z trudem wyciśnięli spręży i pościel przemieszoną do szczytów. Woda przez pół godziny głoźnie wzbierała, aż kowal Berski, zatrudniony w składach zboża przy ul. Zaczucie, z narazieniem życia odlaty zatkany otwór kanału, turując odpływ wodzie. Silny prąd byłby go przytem porwał w głab kanału, gdyby strażnicy nie pospieszyli mu w pomoc.

Rezerę pozostałej wody wypompowała straż pożarna. W suterenach pozostała jednak cuchnąca wilgoć i nie ulega wątpliwości, że wszystko — przy braku wentylacji — tam gnici i rozkładają się pocznie.

Lokatorzy suteren, nie mając na razie schronienia, spędzili noc przeważnie na schodach i korytarzach kamienicy. Ci, co za mieszkanie już czynsz miesięczny zapłacili, myślał powrócić do zawłoczonego suteren, gdyż administracja czynszu zrobić im nie chce. Władze sanitarne absolutnie jednak nie powinny pozwolić, aby ubodzy ludzie gnieźdźli się w takich warunkach (nb. za drogie pieniądze!), lecz powinny zmusić właścicieli kamienicy, względnie administratorów, aby niezwłocznie zarządził, co należy, całem osuszenia suteren i przywrócenia ich do stanu mieszkalnego, względnie zabronił dalszego wynajmowania tak strasznie niehygienicznych lokalności.

Kuliste pioruny.

Jest to bardzo rzadkie zjawisko, występujące tylko przy wielkiem prześwieceniu powietrza elektrycznością. W takich warunkach zdarza się, że energia elektryczna skupia się w formie świecącej kuli, unoszącej się zwolna w powietrzu i pękającej z hukami przy zderzeniu z jakim przedmiotem.

O podobnym wypadku donosi jeden z czytelników „Ocasu”, nazywając zjawisko „figiem pioruna”.

Przechodząc podczas burzy ze stryżmem moim przez plac Maryacki, schronilem się przed burzą do sieni domu 1. 2, w którym mieścił się agencja dzienników. W sieni było kilku łokciami, rozmieszczeni gazet i parę osób, które także szukały przed deszczem schronienia. Kiedy po chwili woda z podwórca i ulicy zaczęła sien zalewać i dość szybko się wznosił, schroniliśmy się wszyscy na małe wzniesienie przy zalamaniu schodów. Na przestrzeni nie większej jak 4 metry kwadratowe stało z ósmo osób, reszta na stopniach schodów. Pomędzy nami była jedna z paniensk, zatrudnionych w agencji. Równocześnie z silnym grzmotem, który się rozległ na pola, tuż za głową ów panienski, w odległości półtora metra odemnie, między rozmieszczeniemi dziennikami zabłysła silna oświeca wielkości dużej pomarańczy i pękła z silnym hukiem. Nie przypuszczając, że to „figiel pioruna”, wzięłem to za figiel chłopca stojącego za ową panienską i skarciłem go, że jak tak przestraszył. On jednak wakał na swoje sąsiada: „To nie ja, proszę pana, to może ten”. Ten drugi zaprzeczył również, aby miał jakie kapale lub „żaki”. — Ponieważ przez sien nie można było wyjść z powodu nagromadzenia się wody, wszedłem do lokalu agencji, aby tamtych wyjąć: na ulicę. W sklepie zastałem znanego lekarza dra T., który zaraz opowiedział mi o dziwnym zjawisku, którego w tej chwili doświadczył, zupełnie podobnem do tego, które ja widziałem w sieni. Bardzo prawdopodobne, że to była nawet ta sama kula. Rozmawiając o niej, zwróciłmy oczy w górę. Nad naszymi głowami wzduż całego sklepu sunęła wolna kula elektryczna, mieniąca się i wydająca trzask, zupełnie podobna do tej, jaką się widuje nad wozami tramwaju. Wszy-

stkie trzy zjawiska były zupełnie niewinne, ani nam ani otaczającym je przedmiotom nie wyrządziły żadnej szkody. Prawdziwe „figle pioruna”!

Grad.

Burza onegdajszą miała cechę lokalnej — i zdaje się, że obawy, że grad zniszczył płany w okolicach Krakowa, są dzięki Bogu płon e. Jeden z naszych abonentów donosi nam, że w Ożyżynach i Mogile gradu nie było, spadł tam tylko deszcz lewny, ale dopiero wieczorem, gdy burza nad Krakowem minęła.

Wedle informacji naszej zasięgniętej w tut. Tow. Wzaj. Ubezpie. pierwszy grad w bieżącym roku spadł w Galicji jeszcze 14 maja w powiecie słowackim i koło Brodów. Dnia 19 maja b. r. wyrządził grad niewielkie szkody w powiecie brzeskim koło Dynowa, w powiecie strzyżowskim i w sokalskim koło Ubnowa. Dnia zaś 20 maja nawiedził grad pola koło Niepolomnie. Wszędzie te grady były tylko lokalne i wyrządziły szkody w polach pasmi. Co do szkód wyrządzonych przez grad, który spadł podczas piątkowej burzy, Tow. Wzaj. Ubezpie. nie posiada jeszcze informacji. Jak się dowiadujemy nie ma wielkich szkód, gdyż grad spadł przeważnie tylko w Krakowie. W Mogile, Bieńczykach i okolicznych wsiach padał w tym czasie niewielki deszcz, a także i w Kobierynie. Natomiast już w Skotnikach i Świątkach ani gradu ani deszczu nie było. Podobno zniszczył grad onegdajszy tyto na granicy rosyjskiej koło Michałowic.

Zwraca się uwagę na an ogłoszenie p. Kaźmiera Waltera właściciela Piawskiego Galicyjskiego Związku Złotego w Krakowie, który przeniósł swój zakład pod L. 31 przy ulicy Sławkowskiej przy plantach, którego poleca się Szanow. Czytelnikom „Nowin”.

ŚWIECE

stearynowe najlepsze 1 funt 40 ct.
w handlu
Józefa Litawskiego
Kraków, plac Szczęśliwi 6. 8)

Skandaliczna książka

7) p. Włodzimierskiego.

Cecylia ma krótki wzrok jak hr. Milewski, jest niespokojną jak on, ma mniej podróży, zwaną jak on, posiada talent do języków i jest mieszaniną złośliwości i wspaniałości, miłośności jak on — słowem wrodziła się w ojca zupełnie.

Powróciwszy raz z podróży opowiada mi Cecylia, że jest pewna, iż jej naturalny ojciec jest szpiegiem (!!!) w służbie jakiegoś obcego mocarstwa, że woz z sobą ogromne kufy z kliszami fotograficznymi etc. (Podobny zarzut jest poprostu śmieszny. Hr. M. znany jest jako amator-fotograf i nieraz brał udział w wystawach fotograficznych. *Przyp. tłum.*) Hrabina Staryńska, nie Bibesco, żonę rosyjskiego *atache* w Rzymie, nazywa hr. M. swoją „dobrą przyjaciółką”, przyjmuje ją u siebie na wyspie. W Berlinie widywał się hr. M. z rosyjskim *atache* Noille, w Monachium z posłem rosyjskim hr. Orłowskim i t. d.

Ponieważ moja żona otrzymywała od hr. M. wyłącznie toalety a rzadko tylko złoto i drogie kamienie, tak, że jej szafy nie mogły już pomieścić nowych toalet,

napisałem do niej, że hrabia, który przebiegał ma być jej naturalnym ojcem, powinien na niej kupić piękne perły i żądałem, aby hrabia i dla mnie także przysłał z Paryża cenne upominki. Dla milionera nie jest to przecież trudne, albowiem za taką rzeczą jak ojcowsiwo Milewskiego, którego nieznośne grymasy musiałem ciągle znosić, chciałem jako matkę jego córki być o d s z k o d o w y (!). Ządał on często odemnie, abym mu przysłała Cecylię, to znów abym ją zabrał sobie od niego, a ponieważ jakiś kierownik fabryki nie mogłem się z Krakowa oddać bez szkody dla interesu, tembardziej, że pobierałem od rodziny pensję za kierownictwo fabryki — więc też rodzina moja nie mogła się zgodzić na to, abym był „marszałkiem podróży” Milewskiego. Wszystko to było powodem, że żądałem bezwarunkowo od hrabiego aby natychmiast adoptował Cecylię, co też hr. M. w końcu przyrzekł uczynić, chociaż był coraz bardziej nerwowym. Hrabia żądał jednak metryki Cecylii, który to dokument dopiero przed jej ślubem został sfałszykowany; moja żona i jej matka twierdziły, że hrabia potrzebuje metryki w tym celu, aby złożyć dla nich depozyt w Berlinie. Gdy moja żona powróciła z Berlina, gdzie hrabia

wynajął dla niej i dla jej matki książkę apartamenty w „hotelu Centralnym” — opowiadała mi, że wprawdzie była mowa o adoptacji, niestety jednak nie przyszła jeszcze do skutku, gdyż hrabia kłócił się w hotelu strasznie z jej matką. Mianowicie powiedział, że „za chodzą pewne trudności w adoptacji” — a na co jej matka miała odzwać, iż te trudności dałyby się łatwo usunąć gdyby ona (tj. matka Cecylii) wyszła za hr. Milewskiego! — Na to hrabia miał w oburzeniu zawołać: „Czego już tej babie się nie zachcewa! Czyż nie daję wam do sy p i e n i e d z y? Coż za pretensje! Ja mam takie znajomości i stosunki, że mógłbym się ożenić z królową hiszpańską!!!”

Stara Płachecka rozgniewana wybiegła wtedy z hotelu i dopiero na drugi dzień powróciła miała. Hrabia miał wtedy po przysiądź sobie, że już nigdy nie będzie podróżował z Płachecką.

Metrykę, którą mi przy tej sposobności wyludził, nie oddał mi już potem. Nosił on ją zawsze przy sobie aby na wypadek, gdyby mu zarzucono „ojcowsiwo” mógł się wytłumaczyć tym sfałszowanym dokumentem.

Ciąg dalszy nastąpi.

Angielskie kapelusze i cylindry
z fabryk N. & Co. Chrysty.

poleca magazyn
bielizny

Zdzisław Zdanowicz
w Krakowie, ulica Sławkowska 12.
(Hotel Eszel) Telefon 551.

Co słysząc w mieście?

KALENDARZ.

Dziś w niedzielę Franciszka. — Jutro w poniedziałek Bonifacjo. — Pojutrze we wtorek Norberta.

Niedziela.

Teatr miejski. „Kordyan“, poemat dramatyczny J. Stowackiego.

Teatr Rozmaitości w parku krakowskim wieczorem.

Festyn: Festyn w parku dr Jordana Kola Pań T. S. L. — Zabawa ludowa w parku krakowskim.

Wycieczka wiedeńska. W piątek po południu przybyła z Wiednia do Krakowa wycieczka, złożona z kilkunastu wybitnych osobistości celem zwiedzenia zabytków naszego starożytnego grodu królewskiego. Wycieczkę zorganizował Karol hr. Lanckoroński. I tak przybyli z Wiednia hr. Tucher, poseł bawarski, bar. Manos, poseł grecki, bar. Weckbecker, urzędnik kancelarii podkomorskiej, bar. Prastak, radca ministerstwa, Gyoery de Nádudvar, komisarz cesarski i nadworny archiwista, dr Jurio lekarz, Paweł Schoeller, wielki przemysłowiec i członek i by Pandw, Campbell Dodgson, nacelnik krol. zbioru bibliotecznych w Londynie, dr List, kustosz muzeum broni w Wiedniu, dr List, kustosz muzeum broni w Wiedniu, prof. Matsch nalarz, Simon, architekt Vonnillera z Wiednia, dr Henryk Zimmermann, kustosz ces. zbioru sztuki, Doernhoeffer, kierownik gabinetu bibliotecznych w Wiedniu, dr Egger, archiwista muzeum ces. w Wiedniu i Leon hr. Piniński były namiestnik Galicji. Całą wycieczkę przyjmował na śniadanie u siebie wczoraj w południe delegat na miasteczko dr Adam Fedorowicz. Na śniadaniu byli (benci) także zaproszeni goście z Krakowa: dr. Dunajewski, hr. Tarnowski, hr. Horaczek, prof. Bobrzyński, prezydent Leo, prof. p. Pawlicki, ks. Lubomirski, hr. dw. Zaleski Wacław, Jerzy hr. Mielecki, prof. Morawski, radca dr Tomkowicz, prof.

Creizebach, prof. K. Górski, Ludwik Żeleński i dr Julian Pagaczewski.

Zwiedzających oprowadzali i udzielali wyjaśnień r. dw. Sokołowski i konserwator dr Tomkowicz. Wycieczka zwiedziła wszystkie muzea, kościoły, Wawel bardzo szczegółowo i wystawę Tow. sztuk pięknych.

Posiedzenie rady miejskiej. Ze sfer radzieckich dowiadujemy się, że pierwsze posiedzenie nowej rady odbędzie się w pierwszy czwartek po Zielonych Świątach tj. dnia 15 czerwca hr. Na posiedzeniu ten nastąpi u konstituowanie rady.

Wynik wyborów. Wczoraj rozlepieno po ulicach urzędowe ogłoszenie, z wynikiem wyborów do rady miejskiej. Protesty i sprzeciw należały wnosić stosownie do brzmienia § 40 statutu miast. w ciągu dni 8 od dnia rozlepienia ogłoszeń do prezydium magistratu.

O wydawanie fałszywych legitymacji. Przed sądem przyszłych pod przew. radcy Trautweinera odbyła się wczoraj rozprawa przeciw 77 lat liczącemu nacelnikowi gminy Sierasz, Jacentemu Kurkowi i jego synowi Stanisławowi Kurkowi, liczącemu lat 43, o oskarżonym o wydawanie fałszywych legitymacji.

W listopadzie z r. zgłosiło się kilku przemytników z Królestwa Polskiego do obw. Kurka, nacelnika gminy Sierasz, prosząc o wydanie poświadczek gminnych, na mocy których mogliby w starostwie obywatelskim uzyskać przepustki paszportowe. Ludzie ci żądali się przed Kurkiem, że z powodu spadłych śniegów nie mogą pójść tą samą drogą do domu. Jacenty Kurek uładował się nad ich smutnem położeniem i wydał im odpowiednie legitymacje, za które mieli podobno zapłacić, każdy po 25 kopiejek. W starostwie jednak w Obwodzie kancelista powziął podejrzenie, że legitymacje są sfałszowane i zaprowadził ludzi tych do starosty.

Sędziowie przysięgli jednak jednomyślnie uwolnić obu oskarżonych od winy i kar. Oskarżeni prokurator dr Tokarz, a bronili obrońca dr Pilimowski.

Samobójstwo kapłana. O tragicznym wypadku, jaki się zdarzył w Przeczowie pod Zatorem, donoszą nam z wiarogodnej strony: „Już drugi wypadek w diecezji krakow-

skiej ks. kardynała Pozny, samobójstwa księdza, zdarzył się w tych dniach. W Przeczowie zastrzelił się 31 maja b. r. wikaryusz ks. Juszcakiewicz, a do śmierci pociągnięto go rozgoryczeniem, wywołane nieulaskawieniami, które należały nie zostały rozpatrzone.

Podczas pogrzebu ludność, kochająca księdza wikaryusza, demonstrowała przeciw proboszczowi, ks. Białkowski, widząc w nim połączkę sprawcę nieuczciwości, tak, że tandemem miażdżąc wkraczał. Prokuratora wdrążyła śledztwo.

Ś. p. ks. Juszcakiewicz przez trzy lata cieszył się wielką sympatią ludu. W ostatnich dniach został zauspandowany.

Z innej strony donoszą nam, że ks. J. był melancholikiem i cierpiał na manię prześladowań. Nie mamy możności zbadania tej sprawy, wyrażamy jednak nadzieję, że władze rozwiążą mrok osłaniający samobójstwo kapłana, który w każdym razie umiał sobie zdobyć wielki męt wśród wiejskiej ludności.

W poczekalni tramwajowej w Rynku głównym, obok pomnika Mickiewicza sprzedaje dyrektora tramwajowa od 1 czerwca karty i marki abonamentowe, blokiety biletowe karty dla młodzieży szkolnej. Jest to znaczne udogodnienie dla publiczności, którego dzienniki oddawać się domagały, zarządzenie więc dyrektora tramwajowej należy powitać z uznaniem.

Oszust. Onegdaj aresztowała policja młodego mężczyznę, który podał, że nazywa się Mieczysław Hipolit Brzeziński i jest asenchem konserwatorium muzycznego w Warszawie. Przeciw aresztowanemu wypłynęło kilka doniesień do policji, że nadużywał kredytu w tutejszych hotelach. Rzekomo Brzeziński zamieszkiwał w hotelach jako obywatel z Król. Polskiego, stawał się na kredyt, a następnie chłacieznie uciekał nie placąc rachunków. Celem stwierdzenia tożsamości osoby aresztowanego wdróżła policja dochodzenie.

Ściągną listem gończym. Przed kilku dniami aresztowano w Krakowie 20-letniego wyrobnika, Jana Pawlika, ściganego listami gończymi przez sąd karowy w Wadowicach, za oszustwa, popełnione przez niego w okolicznych wsiach. Po aresztowaniu oszu-

Carski Figaro.

Pikantne historijki opowiada petersburski korespondent „Matin'a“, dowcipny Gaston Leroux w ostatnim swoim liście, zatytułowanym „Broda“. Mianowicie opowiada to, co słyszał od... carskiego fryzjera. Fryzjer ten jest naturalnie Francuzem i utrzymuje wykwinny zakład na Newskim Prospekcie.

Pan Gaston Leroux wszedł do sklepu, aby sobie dać brodę przystrzyżną. Podczas operacji zawiązała się między mistrzem a korespondentem następująca rozmowa. Fryzjer zaczął:

— Gdy pan Jules (ów fryzjer cesarski) carowi broda przycina, zawsze zmywa ją wodą portugalską. A może pan woli holenderską?

— Nie, François, portugalską zupełnie jak car. A jak często pan Jules strzyże carowi brodę?

— Co dwa tygodnie. Car daje mu 10 rubli za to.

— Sapristi! To czyni dwadzieścia rubli na miesiąc.

— Ba, ale mi mamy też wydatki. Pan Jules musi chodzić do cara...

— Ależ, François, car przecież nie może chodzić do pana Julesa!

— Naturalnie że nie Jules chodzi także do wielkich książąt. Wielec książęta dają tylko po 6 rubli...

— Powiedzieć, François, kto jest ten pan, który właśnie wszedł do sklepu i tak hałasuje?

— Ten? To jest pan K... Co? pan go nie zna? To wesóły numer. On niedawno nawet konie carskiego spoił szampanem.

— E, François, co mi tu pan opowiadasz! Jakto? konie carskie upijają się także?

— Nie inaczej, jak to już miałem zaszczyt powieścić... Pan K. odpoczywał niedawno dwa dni bez przerwy w restauracji w towarzystwie kobiet i pił szampana; zdaje mi się, że była tam także pstrąg z Gatozyny...

— Jakto? Wypoczywał w towarzystwie pstrąga?

— Ależ nie. To jest piękna dama, która śp. w. ks. Sergiusz kazał przy bankiecie wnieść na stół w półmisku. Pan jej nie zna? O, to źle... Otóż pan K. potrzebował świeżego powietrza i stał przy oknie. A właśnie przejeżdżał szwadron kozaków. Pan K. zaptał komendanta, czyby nie wychylił kieliszka szampanskiego za zdrowie cara. Tęgo się nie odmawia. Komendant zasiadł z konia, reszta oficerów zesiadała także i poszła za swoim dowódcą. Także kozacy pozostali z koni; przyniesiono im wódki w szklankach. Ażeby wszystko było na zdrowie cara, przyniesiono także koniom wódki, naturalnie nie w szklankach, ale w wiadrach. A że konie

nie są do czegoś podobnego przyzwyczajone, poczęły skakać i tańczyć — i można było boki zrywać, gdy szwadron siadał na koni. Co do mnie, to jestem zdania, że można lubić szampan, a być dobrym żołnierzem. Pan tak nie sądzi?

— Ależ bezwatpienia, François. Ja sądzę, że wojna, dobro wino i miłość godzą się bardzo dobrze ze sobą.

— Rosyjanie, proszę pana, nigdy nie byli bardziej kochliwi jak podczas tej wojny. Nigdy nie słyszano o tak świetnych zwycięstwach.

— Opowiesz no pan, panie François, coś na ten temat.

— Przecież pan sobie przypomina, że generał Sacharow, brat ministra wojny, został zaraz z początku mianowany szefem sztabu generalnego. W tym samym czasie poszedł do Mandżurji pewien pułkownik, który wziął ze sobą żonę; żeby mogła z nim jeść, zameldowała się jako Elżbieta. Była bardzo ładna i generał Sacharow zakochał się w niej. Także Kuropatkin polubił ją, choć on miał już w Mandżurji, co mu było potrzebne.

— Co? Kuropatkin miał też w Mandżurji...

— O, jak to zaraz poznać, że pan jest dziennikarzem. Pan nie wie tego, o czym już wie cały świat!

— Bardzo dowcipnie powiedziane, François. Więc coż dalej?

Lekcyi tańców udziela Karol Kowalski ul. Barbarska 1.

sta wyszło na jaw, że Pawlik skradł w Krakowie futro na szkodę wyrobnika Misiażka. Dależ dochodzenie w toku.

Zdziciniasta starszka. 69-letnia Felga Scheuker wyszła przed kilku dniami z mieszkania swej córki, przy ul. Krakowskiej l. 57 na Kazimierzu i dotąd nie wróciła. Wszelkie poszukiwania za nią okazały się bezsku teczne.

Umysłowo chorego męczęć się, około 26 lat liczącego, blagającego się po ulicach, przetrzymać policyja w Annaberg (starostwo Halles). Nie znalazłono przy nim żadnych dokumentów, zaś na pytanie, skąd pochodzi, odpowiedział niezrozumiałe wyrazy. Raz tylko użył wyrazu polskiego „Morawica”, z czego domyśliła się tamtejsza policyja, że jestto Polak i pochodzi prawdopodobnie z Gali ży. Zawiadomiona krakowska policyja, wdroytża odpowiednio poszukiwania za rodziną obłąkane go.

Usiłowanie otrucia. W sobotę o godz. 5 rano zawezwano pogotowie ratunkowe na ul. Szlak l. 7, gdzie 21 lat licząca Anna P. zażyła w zamierze samobójczym znaczną dawkę kwasu karbolowego. Zastosowano natychmiast odpowiednie środki lekarskie i złożono na czas narażąc niebezpieczeństwo śmierci. W każdym razie stan desperacki nie był jeszcze groźny. Przyczyną zażycia trucizny były nieścisłości z narzeczonym.

Zwłoki noworodka razowano w piątek po południu, zaraz po ustaniu gwałtownej burzy, wypływającej z kanału na Rybakach do Wisły. Zwłoki były mocno nadpętae i poszarpane przez szczyry, tak, że nawet nie można było rozróżnić płci noworodka; mniałono on leżał w kanale 2 do 3 tygodni. Nogę były obryzione doszczętnie, dalej ręce i głowa, z tłowia pozostały tylko wgniatane. Na miejsce zjechała komisja lekarsko-policyjna, złożona z lekarza obwodowego o. dra Bernackiego i oficyały policyi p. Horka. Zwłoki odesłano do szpitalu medycyny sądowej. — Śledztwo za wyrodną matką w toku.

Encha burzy. Podczas onegdajszej burzy piorun uderzył w latarnię i w kopułę odno wieńnego kościoła św. Piotra i znaczne wy rządził spustoszenie.

Znowu odgwiecia rury wodociągowej! Na róg ulicy Szpitalnej i plant pękła pod wieżer boczną rura wodociągowa. Na pole wo ulicy zamknięto zaraz wodociąg.

Reakcja zwycięża!

Nie będzie soboru! Obłęd wojenny! Plan Liniewicza.

Z Petersburga nadchodzą wieści, świadczące o takim zaślepieniu sfer rządowych, że sferom chcącym postępu i dobra kraju pozostaje jedynie rewolucya.

Krótkowidztwo kamaryli dworskiej pcha Rosyę nieuchronnie na drogę rewolucyi.

Telegramy „Nowin”.

Petersburg. Rada ministrów nie uchwała niczego ani w sprawie soboru ani w sprawie wojny. We czwartek miał się ukazać ukaz carski, zwolający sobor. Ale reakcyja na partya wzięła górę — i car manifestu nie podpisał. Myśli zwolania soboru za niechci no!

Postanowiono wojnę dalej prowadzić. — W najbliższym czasie wysłanych ma być 200.000 nowego żołnierza do Mandżurji.

W każdym razie przed zawarciem pokoju car chce spróbować szczęścia na la dzie.

Istnieje nowy plan wojenny, mianowicie, aby Liniewicz cofał się aż do Syberyi.

W ten sposób Rosya nie byłaby zmuszoną do zawarcia pokoju, (ale straciłaby bezwzględnie Władywostok i Mandżurję) i placenia kontrybucyi.

W Warszawie wre.

Z Warszawy piszą nam: Miasto uspokoić się nie może, czemu zresztą dziwić się nie można. Spoko bez reform nie da się osiągnąć...

Zapowiedziane jest znowu ogólne bezrobocie. Komitety socjalistyczne nakazują stródom — wbrew policyi! — podczas demonstracji trzymać bramy domów otwarte, aby manifestanci chronić się mogli. Stycha też ciagle o zamierzonych demonstracjach, nie przyszło jednak do zapowiedzianego pochodu na cześć tryumfu Japonii.

Co znaczą reformy rosyjskie, okazuje sprawa polskich telegramów. W Petersburgu postanowiono — mimo utraty! — nie wysłać depest polskich; dozwolono są jak poprzednio jedynie w guberniach Królestwa.

W Łodzi.

Łódź. We środę o godz. 4 po południu do Widzewa przybyło grono felcerów i fryzjerów w celu urządzania strejku.

Policya pragnąc zapobiedz zamknięciu sklepów, aresztowała kilka osób. Robotnicy fabryki Heinla i Kunitera chcieli uwolnić aresztowanych. Z tego powodu przyszedł do starcia z wojskiem, które dało salwę karabinową.

Zraniono 17 osób, z których 4 otrzymały ciężkie rany. — W mieście brak mięsa.

Wojna rosyjsko-japońska.

Przyczyny pogromu floty.

Tokio Z Tokio donoszą, że smrotną kapitulacyę czterech pancerników (z których „Orel” był zupełnie nieuszkodzony) łomaczyć trzeba buntem załogi. Załoga wespół z marynistami poprzysięgła zemstę Niebogotowowi, który okrutnie dręczył swoich żołnierzy i na morzu Chłiskiem kazał 40 powiesić. Załoga, gdy rozpoczęła się panika, zawiązała (?) Niebogotowa i oficerów i wywiezła białą chorągiew.

(Wiadomość ta ma osłabić baniebnie wrażenie kapitulacyi, ale nie jest prawdopodobną. Kapitulacya łomaczyć należy raczej straszną paniką wśród marynarzy rosyjskich, wśród których strzały japońskie stały zniszczeniem).

Tokio, Biuro Reutersa. U Rosjestwieńskiego nie stwierdzono żadnych niebezpiecznych symptomów. Zdaje się być pewnem, że wyzdrowie on rychło. Ocierowie okre tu „Orel” nie chcą dać słowa honoru i wolą zostać w niewoli. Dano im jeszcze dzień do namysłu.

Nowe sprawozdanie admirała Togo.

Tokio. (H. kor.) Ośme sprawozdanie admirała Togo, które nadeszło do Tokio dn. 31 maja donosi: Komendant okrętu „Kasuga”, który działy powrócił z resztką załogi okrętu „Dymitryj Donskij”, donosi, że okręt ten zatonął nad ranem d. 29 maja. Załogę tego okrętu wraz z marynarzami

— Kuropatkin i Sacharow byli więc rywalami... i to był początek małej wojny, która ze sobą toczyli podczas wielkiej wojny.

— A cóż robił pułkownik?

— Pułkownik został wysłany na front. Żona jego skorzystała z okoliczności że był tak zajęty, aby się z nim rozwiść. O, można się i w Mandżurji łatwo rozwiść. Dowodem tego jest, że i Sacharow wziął rozwód.

— A Kuropatkin nie wziął rozwodu?

— Nie, ten nie wziął rozwodu; widocznie i ten plan nie udał mu się. Sacharow zaś i żona pułkownika, będąc wolnymi, pobrali się.

— Gdzie pobrali się?

— W Mukdenie! Podczas bitwy.

— A cóż na to pani Sacharow?

— Dowiedziała się pewnego dnia z ukaru carskiego, że jest rozwiedziona i to ją bardzo zmartwiło. Pan o tem wszystkim nie wiedział?

— Nie wiedziałem.

— Ależ to jest publiczna tajemnica!

Rozwód i małżeństwo szefa sztabu generalnego nie dadzą się przecieć ukryć. A zresztą pan wie, że Sacharow został po-

tem nagle odwołany, co nie było w porządku, bo przecież, jak pan sam powiedział, miłość i wojna dadzą się pogodzić...

najnowsze Krakowiaki.

Szpizuje od muzykanta *Icek Fajgela.*

I.

Zeleni sze laszek

Zeleni sze gaj,

Ludzie sobie cieszą

Bo to miesiąc maj!*)

Jeden jak, co smutek

Muszę w serce mieć,

Bo jak ja sobie mam cieszyć

Kiedy ruble spadniały o 2 1/2

II.

Szliczo jest ta ziemia

Od Kraków-Podgórze,

Wdrbł sobie spiewo,

Wista płynie dula.

Dla czego ta Wista

Nimo sobie płyną?

Kiedy to jest woda

I chodźć ni może piechotę!

*) Nie prawda, bo już czerwiec. Ale co to komu szkodzi?

III.

Zeszło sze w Krakowie

Towarzystwo aeryo,

Co sze nazywało

Szwientą eleuteryą.

Pan Miedniak sze smuci,

Ala jo sze szmjele,

Bo jo mnom ciotke na plantach,

Co sprzedaje wodę adowal!

IV.

Wczoraj straszne burze

Narobiło szkode,

We wszystkie ulice

Nalało sze wode!

Ja sobie stałem na Szpitalnej

I byłem bardzo kontentny,

Że jo ni mnom rosyjskie fote,

To jo nie potrzebuje utonąć!

V.

Szodzi sobie wróbel

Na wagon z kolei,

Chcę pieniądów nimom,

Mom dużo nadziei,

Na co głupi wróbel

Szodzi na wagonie?

Bo on sobie misli,

Co pojedzie za darmo!

Republika pamiętka z Krakowa. Głdoba salono. (tekst J. Żalawskiego i J. Trepi, 50 czarnych ilustracyi, 3 kolorowe Tondom i Uniosłaby, sama knięgarska 3 heron — do nabycia po znacznie niższej cenie w administracyi „Nowin” — Kto zdoby ciekawozną przesyłkę, otrzymuje **Album Wawelu** bezpłatnie jako prezencję.

Album Wawelu

okrętu „Osablia” kontrtorpedowca „Bujny” wyszaroni na wyspie Uleung. Zdaje się, że „Bujny” przed zatonięciem przyjął na swój pokład dnia 27 b. m. admirała Rozjestrwiewskiego i jego sztab, oraz 200 ludzi z okrętu „Osablia”. Gdy „Bujny” odniósłby uszkodzenia nie mógł już jechać dalej, admirał Rozjestrwiewski i sztab jego przeniesli się na pokład kontrtorpedowca „Biedowy”. Ponieważ „Bujny” uszkodzony mógł wpadć w ręce Japończyków zatopiono go z okrętu „Dymitry Donskij”. Według opowiadań pozostałych przy życiu marynarzy z okrętu „Osablia” zaraz na początku walki trafił pocisk japoński w wieżę tego okrętu i ciężko ją uszkodził, przyczem zginął admirał Felksersam. „Osablia” zatonała o godzinie 8 po południu. Marynarze ocaleni z okrętu „Dymitry Donskij” opowiadają, iż widzieli, jak 2 kontrtorpedowce rosyjskie zatopiono po południu dnia 28 maja. W takim razie liczba zatopionych kontrtorpedowców wynosiłaby 6.

niezawisłości, że przyjmuje z wielkiem zadowoleniem do wiadomości petycję, wzywającą do połączenia się wszystkich narodowych stronnictw. Uważa za obowiązek parlamentarzystów wzmacnienie siły odpornej narodu. Do tego potrzebnem jest daleko idące rozszerzenie prawa wyborczego. Po przemowie kilku posłów posiedzenie zamknięto. Następne posiedzenie w poniedziałek.

Król Alfons w Paryżu.

Paryż. Podczas śniadania w pałacu eli-
zejskim wydanego na cześć króla Alfonsa
ten wzniósł toast w którym wyraził naj-
większą pochwałę armii francuskiej dodaj-
ając, że nigdy nie zapomni, że znajdował
się w towarzystwie prezydenta Loubeta,
w chwili wielkiego niebezpieczeństwa jak-
le grozi wszystkim naczelnikom państw
Kodząc wzniósł toast na cześć Loubeta
i armii francuskiej.

Prezydent Loubet odpowiedział podziękowaniem za wyrazy pochwały i swą wolał, że król swą urzędnością i swą odwagą pozyskał wszystkich Francuzów dla siebie, a sympatyje te towarzyszyć mu będą w podróży z powrotem do ojczyzny, która przygotowuje się do uroczystego przyjęcia dla niego. Kończąc, wznosił toast na cześć króla i armii hiszpańskiej.

Dobre wiadomości.

Durban. Wczoraj szalała w całej kolonii wielka burza, która spowodowała olbrzymie szkody. W Piñetown pękł rezeruar wodociagowy, przyczem 20 osób poniosło śmierć. Komunikacja przerwana.

Pittsburg. Wczoraj wybuchł pożar w domu, sąsiadującym z operą i innym teatrem. Oba teatry spalone. Z ludzi nik zycia nie stracił.

Paryż. Senator Desjournelles zaproponuje grupie międzynarodowego sądu rozjemczego wniosek, wzywający rząd, aby w porozumieniu się z rządem angielskim zaofiarował Rosji i Japonii dobre usługi w myśl konwencji haskiej.

Tokio. Podczas onegdajszego trzęsienia ziemi w Hieroszima 6 osób straciło życie i 80 osób odniosło obrażenia. Trzydzieść kilka domów uległo zniszczeniu. Z innych obszarów wyspy, które również nawiedziło trzęsienie, nie nadeszły jeszcze sprawozdania.

S. Francisco. Rosyjski krążownik po-
mocniczy „Lena” który ubiegłego rok
został tutaj rozbrojony, będzie obecnie wy-
dany i uda się do Władywostoku jak
okręt szpitalny.

Z ostatniej chwili.

11. Zjazd delegatów w Krakowie. Wczoraj o godz. 9.00 p. 9.00 rano rozpoczęły się obrady delegatów Towarzystwa wstrzelności z całego kraju w lokalu tujejszej „Klementy” przy ul. Jagiellońskiej 1. 5. Z klementy powiely wielkie chorągwie o barwach narodowych; brama i schody ozdobione były festonami z ehojny oraz chorągiewkami. Salę ozdobiono w kolo draperyami z różnokolorowych chustek wiejskich oraz wazonami kwiatów.

Obrady zagal przew zarządu głównego księze Giedroym z Lwowa przemówienie w którym serdecznie powitał zebranych delegatów, przybyłych z całego kraju. Wszystkie zjeżdżając się kilkadziesiąt kilometrów, zjeżdżając z Sandomierza, Biechowa, Konowa, Buczacz, Krosienka i innych miejscowości. Wśród delegatów zauważyliśmy kilku księży, nauczycieli ludowych i grupę p.

Po sprawdzeniu mandatów, przyczem okazało się, że Iwowski Tow. „Eleuterya” liczy najwięcej członków, bo 1.500, nie wliczając akademickiego Koła „Eleuteryi”, posiadającego 291 członków — przystąpiono do wyboru komisji wnioskowej i statutowej. Komisje te mają się rozpatrzeniem wniosków, zgłoszonych przez Towarzystwa i ułożeniem statutu, poczem na pełnem posiedzeniu powożem jazd delegatów odpowiednio nuchwały.

Po południu odbyło się posiedzenie zjazdu abstynentów w sali rady miejskiej, na którym po wybrze prezydium, wygłoszono według programu szereg referatów.

Sadowni. Właściciel kamienicy przy ul. Grodzkiej, Jeruchim Bazes, wypowiedział krzewowi Fr. Jarosowi i lokatorowi swemu, sądownie mieszkaniu. Pod nieobecność rodziców córka odebrała wypowiedzenie i schowała je do komody. Jarosz się nie wypowiedział i został przez magistrat delatowany — znówu podlega nieobecności ojcu. Rzecz ułożono na bruku, a w chwili potemu zerwała się burza, która zniszczyła całe mienie Jarosza. Wieczorem (kto zbierał się dookoła biadającego rodziny i wybił szyby w sklepie Bazes. Policja musiała wkraczać.

Eksmisya sądowa nie powinna się abo-
lutnie odbywać w tak barbarzyński sposób. Nie
powinno być dozwolone wyrzucać dobytku
ubogich ludzi na bruk, lecz magistrat powi-
nien go składać w jakim składzie, których ma
podatkiem.

Ślub. W kościele św. Anny odbył się wczoraj ślub docenta uniw. Jag., dra Stanisława Dobrowolskiego z pną Maryą Retingerówną, córką śp. Józefa i Maryi z Czyżniańskich.

Na otwarcie wystawy nowożytnych tkanin i wyrobów ceramicznych, które dziś nastąpi, przybyć ma do Krakowa minister d. Hartel.

Rewolucja na Węgrzech?

Budapešť. Wobec oczekiwanej lada chwila nominacji (72 lat liczącego!) generała Fejervaryego prezydentem gabinetu, dzienniki opozycji uderzają w najostrejszy ton. W sejmie spodziewać się należy niebywałej burzy.

Rząd, obawiając się strejku urzędników pocztowych, kolejowych etc., kazał wszystkim; należącym do rezerwy, zgłosić się w komendzie; oznacza to, że rząd zamierza w danym razie militarnie zorganizować służbę kolejową, telegraficzną i pocztową.

Budapeszt. Sejm węgierski obradował dzisiaj w dalszym ciągu nad petycjami. Pos. Kossuth oświadcza imieniem partji

Ze świata: Kronika
ilustrowana.

Katastrofa w tunelu Bosruck. Każda bowa wielkiego tunelu kosztuje szereg o-fiar. Wnętrze gór mieści w sobie wiele niebezpieczeństw dla śmiągłego technika: gazy trujące, źródła gorące etc. Ostatnio zaalarmowała świat wieść o wielkiej katastrofie w tunelu Bosruck (nowa kolej alpejska, na którą rząd wydał już 90 milionów koron ponad pierwotny kosztorys!) spowodowanej wybuchem gazów i nagłym ukazaniem się obfitego źródła; pociągale ona za sobą 16 ciał górników. Dopiero w wielu trudnych wydobyciu z gruzów tunelu oszpecone i zmiażdżone trupy. Nasza trycina przedstawia właśnie miejsce katastrofy, według ilustracji dzienników wiedeńskich.

Każdy nowy abonent „Nowin“ otrzymuje cenne premium

Kto za pół roku ślady przemierzył z góry, otrzymał szarym powieści E. E. Folia z 10 ilustracjami „Gdy Śpiący się zbudzi”
Ile za rok ślady przemierzył, otrzymał bezpłatnie wyjątek Album Wąwozów z ilustracjami kolorowymi i tekstem i kalendarzem.

Pierwsza Krakowska

elektro-mechaniczna

ARNIA KAWY

M. JAWORNICKI

KRAKÓW

Rynek gł. 44.

poleca rozmaite doborowe
gatunki kawy palonej
najnowszym i najlepszym
sposobem

za pomocą gorącego
powietrza

po cenach najprzystępniejszych.

Panna do pokoju

i szycia, albo do dzieci, tak-
że z pomocą w naukach po-
czątkujących, poszukuje miej-
sca w Krakowie lub na pro-
wincyi. Wiadomość w Administracji
1-a ogłoszeń „Nowin” św. Jana 30. 4. 5

Potrzuje kilku uczni stu
sarnia Bracl Pogorzelskich
Kraków, Blich 14. 1-2
897

Panna lub starsza wdowa
bedzienna zeche u emery-
towanego wdowca z 2 chlo-
pów sama zaspie sie wazyl
kierzo. Podgorze Kilińskiego 16 i piętro

Sprzedam folwark
35 morgów.

gleby pszennej 7 morgów,
lasu kamieniolomy skoma-
sowany razem, blisko Lwowa.
Potrzebna gotówka 7000 K.
Zgłoszenia Lwów Leszczyń-
skiego 11 u właściciela.
898 1-2

DLA PP. KRAWCÓW MĘSKICH.

z powodu

YSPRZEDAŻY

poleca podszwękę z włóśia, guziki do
ubrań i do spodni, taśmy, sprzączki,
kufki, i t. p. po cenach berdo niskich

WILHELM FENZ

Rynek, róg Szewskiej w Krakowie.

**Ruch Wychodźców z Galicji i Bukowiny
PRZEZ TRYEST.**

Jazda **przez Tryest** do Nowego Jorku
i wszystkich miejscowości Północnej Ameryki
w wykwintnie urządzonej
piewszorzędnych parowcach

Zjednoczone, austriackie akcyjne Towarz.
Zeglugi parowej w Tryeście

Austro-Americana

Jako jedyne austriackie Towarzystwo żeglu-
żne, które na mocy rozporządzenia ministerjal-
nego z 30 kwietnia 1904 i 21903 upoważnione
zostało do tworzenia agencji i zastępstw, ustanowiło

Jenerała Agencja dla Galicji i Bukowiny

i upoważniło ją do zarządzania poszczególnych Agencji.

Zadaniem tej organizacji jest, opoz nowo działalość
na rzetelną podstawę, ochrania wychodźców od wszel-
kiego wyzysku i skierować ruch wychodźczy o ile
70 żoeści, przez austriacki port TRYEST.

Towarzystwo i tegoż ajencji mają prawo nad tom,
wtedy pazezerowie placili tylko oznaczone rzez Zarząd
ceny jazdy i otrzymywali możliwie najlepsze i tki
i przyznania.

Wszelkich wyjaśnień udzielają oraz sprzedają
kart okrętowych załatwiają w Jenerała Agjen-
cyi Goldlust i Ska w Krakowie ul. Lubicz 1. 7. oraz
w Brodach, Podwołoczyskach, Czerni webach, Nad-
przeziu, Szezakowej, — oraz zastępcy: Maksymilian
Węgrzyn Lwów Błonia 2 i powiatyrolne agjen-
cyje

„Informator“

I-go czerwca br. zawiera:
wykaz wolnych posad i róż-
nych zajęć, wykaz wolnych
mieszkań i lokali do wynaję-
cia, wykaz letnich mieszkań
w całej Galicji, wykaz ma-
jątków i realności, wykaz róż-
nych ogłoszeń handlowych i
przemysłowych, tudzież naj-
rozmaitszych interesów.

Do nabycia w Redakcyi
w Krakowie, Szpitalna 34

Tylko w Podgórzu

blaszane wózki dziecięce, dywa-
ny, porfyry, chodniki, koceki,
kofiehy, kapy na łóżka, oraz lu-
stta, zegary, obrazy i t. p.
We wielkim wyborze i ceny zna-
me i niższe.

ARNOLD FALLEK
98 w Podgórzu

Rynek gł. i 10 I. piętro
Zlecenia z prowincyi skutecznie
sie tylko za gotówkę.

Obrazki ślubne złote wyko-
nuje najta-
niej z grawirowanie i tyczeń
nie ma liczy

S. ZOLDANI, Jubiler
Kraków, Mikołajska 28. 186

1131 WYROB KRAJOVY
BYLNO B
OBOWIA ANTONIEGO TABORA
w Krakowie, róg św. Gertrudy i Zielona
poleca wielkim wybor obowia
miesie po 4 str. 50 ct. damskie
od 8 str. 60 ct. oraz dziecięce.

Otwarte i Czerwca 1905 r.

**Zakład kąpielowy wód siarczanych i Sanatorium
„SWSOWICZE“ pod Krakowem**

Wśród parku stoletniego i lasu szpilkowego,
— 5 km. od Krakowa. —

Kąpiele siarczane i mułowe, tuze i kąpiele elektryczne cztero-
konowe, inulacje, gabinet lekarski z urzędem i posterunkiem
przebadania da elektrozdrapi i elektromajacu. Wyciąta mułu do
d mow w zimie i w lecie. 1-7 893
Znane w Polsce od XV wieku Szwosowice kie wody siarczane prze-
wysiężają się są i skutecznością (już tego rodzaju wody sąg-
nieznie i radają się do leczenia: dray (podary), nerwobólów
(np. bchies), reumatyzmu (miejściowego i słowacowego). Kity,
porażenia chorób skóry i kości, chorób nerwowych, zaburza
ręciłą i cłowiem id. W odnowieniu Sanatorium i continually
ogrzewaniem, kąpielami, mieszkaniem, kąpieli i zim i ogrodoznia-
wym, zastosowano uszczelniający metody: Czerwikę, aly woda nie
tuwa la skutecznie ad śladów.

Muzyka Zakładowa. — Restauracja, poczta, telegraf,
stacya kolei w miejscu. — Połączenie koleją i omni-
busami z Krakowem 18 razy dziennie.
Lekarz zdrowoty: Zarząd Zakładu:

Dr. Zamietowski.

Dr. Wyłucki.

„HENNOLINA“

barwi włosy siwe stopniowo od blond do najciemniejszego
konserwuje i wzmacnia. — Poleca: 894

WISKIDA REMI, KRAKÓW, PLAC MARYACKI

Perfumerye. Fabryczny skład grzebieni

**FABRYKA WÓD MINERALNYCH I SZTUCZNYCH
(SPECIALIZED LECCZNICZNYCH
pod firmą**

R. Rzęca i Chmurski

w Krakowie, ulica św. Bartłomieja i 4.

wyrzyna pod kontrolą Kuuicji: Przemysłowy Tow. Lek. Krak.
polecać przez lot Towarzystwa

Wody mineralne odpowiadające składom i smaczności, jak:
Woda bilńska, Gieschueblerska, Sokarska, Vichy, Harzen-
badka, Hamburg, Kuesingen, tudzież specyjalne mineralne,
jak: litowa, bromowa, jodowa, siarkowa, kwasowa oraz wody
lecznicze normalne z prądem, gral, lawaralego.

Sprzedat egzotyczne w aptekach i drogeriach Camilla na
tędyżu francus.

